

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016 și a sentinței Judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2016, declarat de către inculpata

Boico Olga Iuri, născută la 17 decembrie 1990, originară din or. Ungheni, domiciliată mun. Bălți, str. 31 august 109 ap. 3

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 05.01.2016-26.04.2016
2. *instanța de apel:* 26.05.2016-15.06.2016
3. *instanța de recurs:* 25.08.2016 - 06.12.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2016, Boico Olga Iuri, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an, dispunându-se neexecutarea acesteia, dacă în această perioadă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Boico Denis Leonid, în privința căruia hotărârile judecătorești nu au fost atacate.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Boico Olga împreună cu soțul său Boico Denis, aflându-se la domiciliul comun situat pe str. 31 August 109, ap. 3 din mun. Bălți, unde locuiesc împreună cu Boico Irina, care este mama lui Boico Denis, astfel fiind membri ai unei familii, în noaptea de 08.11.2015, în jurul orei 22.00, ambii manifestând o vădită lipsă de stimă și respect față de Boico Irina, profitând de faptul că ultima este în etate și neputincioasă față de ei, atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic, au numit-o cu cuvinte indecente, înjosindu-i demnitatea și pricinuindu-i suferințe psihice, după care, în procesul conflictului ambii i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și cu un umerăș din lemn în regiunea spatelui, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 481D din 23.11.2015 vătămări corporale, ce se clasifică ca neînsemnate, totodată în urma acțiunilor nominalizate lui Boico Irina i-a fost pricinuită suferință psihică și prejudiciu moral.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatei Boico O. au fost calificate *de drept* în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal și anume –*violența în familie, adică acțiunile intenționate manifestate fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Fali Semion în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să Boico O. să fie achitată.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță a ajuns la concluzia de condamnare a lui Boico O. în baza declarațiilor părții vătămate Boico I., procesului-verbal de cercetare la fața locului, expertizei medico-legale, însă această concluzie nu reiese din probele enumerate;

- în realitate în apartamentul nr. 3 pe str. 31 August, 109 din mun. Bălți locuiesc două familii, una compusă din Boico I. și a doua familia tânără, compusă din Boico D. și Boico O. cu cei doi copii minori a lor. Astfel, Boico I. a fost împotriva căsătoriei fiului său Denis cu nora Olga pe care nu o acceptă ca membru al familiei, era împotriva ca ea să locuiască în apartament, iar în ședința de judecată a afirmat, că nu o consideră rudă a sa;

- din primele zile de trai a familiei tinere în apartamentul comun, Boico I. din cauza că nu o primea pe Boico O. ca membru al familiei, intenționat crea sistematic situații de conflict, provocându-i pe Boico D. și Boico O. la reacție de răspuns și în așa mod crea motiv pentru evacuarea lui Boico O. și copiilor din apartament fără a le oferi alt loc de trai. În 2013 s-a adresat în Judecătoria Bălți cu acțiunea de evacuare a familiei tinere din apartament, cerere care a fost respinsă;

- nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată nu au fost aduse probe obiective, precum că Boico O. la data de 08.11.2015 a participat la conflictul ce a apărut între Boico D. și Boico I. aplicându-i ultimei lovituri și numind-o cu cuvinte necenzurate;

- declarațiile lui Boico I. în această parte, date la urmărirea penală nu au fost obiect de cercetare în instanța de judecată, deoarece ultima intenționat a refuzat de a face declarații în instanța de judecată, nefiind dată apreciere corespunzătoare unui astfel de comportament a părții vătămate;

- urmărirea penală în cauza dată a fost efectuată superficial, iar examinarea cauzei în instanța de fond a avut loc formal fără a fi elucidate motivele și cauzele ce au servit pentru evenimentele din data de 08.11.2015, avute loc în apartamentul nr. 3 de pe str. 31 August 109 din mun. Bălți;

- după evenimentele din 08.11.2015, Boico I. continua să o urmărească pe Boico O. chiar și în afara apartamentului, când ultima a părăsit locuința, înjosind-o în locuri publice la orice întâlnire în oraș, iar la data de 13.03.2016 în grădiniță, unde Boico O. a venit după fetiță, au început acțiuni de agresiune, cinice și insultătoare la adresa inculpatei numind-o cu cuvinte necenzurate, pentru ce a fost amendată cu 10 unități convenționale, conform art. 354 Cod contravențional;

- din circumstanțele existente nu Boico O. a săvârșit acte de violență în privința lui Boico I., dar ultima, timp de 6 ani săvârșea violență împotriva lui Boico O., impunând-o să plece din apartament împreună cu copiii minori, distrugându-i familia;

- instanța de judecată nu a apreciat corespunzător aceste circumstanțe, fapt care a dus la condamnarea ilegală a lui Boico O. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, infracțiune pe care nu a comis-o.

3.2 Inculpata, Boico O., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitată de infracțiunea imputată.

În motivarea apelului a invocat:

- nu a comis careva acte de violență în privința lui Boico I., inclusiv și la data de 08.11.2015;

- nu a participat la conflictul care intenționat a fost provocat de Boico I. la adresa fiului său Boico D., nu a înjurat-o și nici nu a atins-o. Prin acțiunile sale Boico I. l-a provocat pe Boico D.;

- partea vătămată a depus plângere din dorința de a fi evacuată din apartament și a le distruge familia lor, fapt pe care l-a dorit timp de 6 ani;

- sentința în privința sa, nu numai că este ilegală, dar este un act de umilire la adresa sa, deoarece o perioadă îndelungată de timp s-a străduit să păstreze familia suportând atitudinea neprietenoasă, deseori și răutăcioasă din partea lui Boico I. în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei, Boico O., în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a verificat suplimentar probele ce se conțin la materialele cauzei și anume: ordonanța de începere a urmăririi penale în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal din 20.11.2015 (f.d. 1); cererea părții vătămate, Boico I. din 13.11.2015 (f.d. 3); raport de autosesizare din 18.11.2015 (f.d. 4); cererea părții vătămate, Boico I. din 09.11.2015 (f.d. 5); proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.11.2015 cu fototabel (f.d. 12-13); raport de constatare medico-legală nr. 900 din 09.11.2015, prin care la Boico I. s-au depistat leziuni corporale neînsemnate (f.d. 15); raport de expertiză medico-legală nr. 481 D din 20.11.2015 (f.d. 17); concluziile psihologului din 18.11.2015 (f.d. 21); declarațiile părții vătămate Boico I. din 20.11.2015 (f.d. 24-25). Astfel, în urma verificării suplimentare a probelor s-a constatat, că argumentele invocate de către apelanți sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către prima instanță în cadrul cercetării judecătorești.

Nu au fost reținute de către instanța de apel alegațiile apelanților referitor la faptul că la judecarea cauzei penale greșit s-a ajuns la concluzia privind condamnarea lui Boico O. în baza declarațiilor părții vătămate, procesului-verbal de cercetare la fața

locului și raportului de expertiză medico-legală, deoarece prima instanță la adoptarea soluției a luat în considerație toate circumstanțele elucidate în cadrul cercetării judecătorești, bazându-și concluziile pe aprecierea multilaterală a probelor prezentate de părți și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Este neîntemeiată, în opinia instanței de apel și afirmația invocată de către partea apărării referitor la faptul, că nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată nu au fost aduse probe obiective, precum că Boico O. la data de 08.11.2015 a participat la conflictul care a apărut la inițiativa lui Boico I. și că i-a aplicat ultimei lovituri numind-o cu cuvinte necenzurate, deoarece probele aduse în sprijinul învinuirii demonstrează contrariul.

Totodată, instanța de apel a menționat, că în cadrul urmăririi penale, partea vătămată a fost preîntâmpinată pentru răspunderea ce o poartă pentru darea declarațiilor mincinoase, conform art. 312 Cod penal și a descris acțiunile de violență, manifestate de Boico O. față de ea. Faptul, că ulterior în cadrul judecării cauzei în prima instanță partea vătămată a refuzat să dea declarații, folosindu-se de dreptul său procesual și a declarat că susține declarațiile date la urmărirea penală, nu poate fi reținut în favoarea apelanților, dar urmează a fi apreciat ca un drept prevăzut de art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală în aspectul, că rudele apropiate nu sunt obligate să facă declarații împotriva inculpatului.

De către instanța de apel au fost respinse ca neîntemeiate și criticile părții apărării, referitoare la faptul că prin raportul de expertiză medico-legală la partea vătămată au fost depistate leziuni corporale, însă nu se confirmă că aceste leziuni ar fi fost provocate de către inculpata Boico O. La aceste aspecte, instanța de apel a indicat, că prin cererile inițiale adresate Inspectoratului de Poliție Bălți la data de 09.11.2015 și 13.11.2015, partea vătămată, Boico I., a rugat de a fi atrase la răspundere conform legislației, fiul său Boico D. și nora sa Boico O., care au maltratat-o, provocându-i leziuni corporale și suferințe fizice și morale.

La fel, instanța de apel nu a reținut nici afirmațiile invocate de apărător referitor la faptul că urmărirea penală pe caz a fost efectuată superficial, iar examinarea cauzei în prima instanță a avut loc formal, deoarece afirmațiile date sunt declarative și careva probe în susținerea poziției sale avocatul în ședința instanței de apel nu a prezentat.

În concluzie instanța de apel a considerat, că prima instanță a apreciat probele administrate pe cauză conform principiilor stipulate de legea procesual-penală reținând probe susceptibile de a întemeia soluția adoptată în prezenta speță.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpată, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitată.

În motivarea recursului invocă:

- hotărârile judecătorești adoptate la caz nu sunt bazate pe probe, dar sunt rezultatul unei aprecieri incorecte a circumstanțelor de fapt ce au avut loc la 08.11.2015, precum și a probelor la care fac referire instanțele de fond;

- partea vătămată este mama inculpatului Boico D., care categoric se opunea ca ultimul să se căsătorească cu inculpata Boico O. și să locuiască în apartamentul nr. 3 pe str. 31 august 109 mun. Bălți. Pe acest temei a apărut situație de conflict între

inculpatul Boico D. și partea vătămată, unde ultima încerca să o implice și pe nora sa, Boico O., pentru a avea dovezi la înaintarea cererii de chemare în judecată privind evacuarea fiului său împreună cu familia creată;

- deoarece acțiunea de evacuare a fost respinsă de către instanța de judecată, între partea vătămată și inculpatul, Boico D., relațiile sau înrăutățit, ultimul fiind atras de mai multe ori la răspundere contravențională, la cererea mamei sale;

- din motiv că inculpatul Boico D. refuza să elibereze apartamentul, în temeiul plângerii părții vătămate din 09.11.2015 a fost intentată prezenta cauză penală, care a fost efectuată superficial, subiectiv, formal și având ca pretext lupta cu violența în familie;

- la baza condamnării inculpatei Boico O., au fost puse declarațiile mincinoase ale părții vătămate, date în cadrul urmăririi penale, care nu au fost cercetate mai aprofundat în ședințele de judecată ale instanțelor de fond, iar de alte probe obiective organul de urmărire penală nu a dispus;

- scopul părții vătămate s-a realizat, în consecință familia formată de inculpații Boico D. și Boico O. s-a destrămat, ultima fiind nevoită să părăsească locuința cu pricina și în cele din urmă partea vătămată a rămas să locuiască împreună cu fiul său, inculpatul Boico D., fapt ce nu a fost apreciat de către instanțele de fond;

- inculpata Boico O., a fost condamnată neîntemeiat pentru o infracțiune nesăvârșită de către ea, astfel fiind moral înjosită și neîntemeiat limitată în libera circulație împreună cu copiii timp de un an.

În drept, inculpata și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, prin care solicită deciderea ca inadmisibil a acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece argumentele se bazează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, motive ce nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Din textul hotărârilor judecătorești rezultă, că instanța de apel a analizat obiectiv probele, iar instanța de apel și-a întemeiat soluția în corespundere cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, respectiv cele invocate de recurent în nici un mod nu constituie temei de achitare.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele indicate de recurent, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs reține, că recurenta invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul penal lărgit atestă, că inculpata solicită adoptarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că nu a comis infracțiunea imputată, iar instanțele de fond nu au dat o apreciere obiectivă probelor și împrejurărilor cauzei. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră, că de

fapt, inculpata Boico O., în recursul declarat semnaleză temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal în acțiunile sale, solicitând în cele din urmă achitarea sa. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpata a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul inclusiv prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din textul recursului declarat sub aspectul prezenței temeiului de casare prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, recurenta invocă, precum că din cumulul de probe administrat la judecarea prezentei cauze nu s-a confirmat în acțiunile sale, săvârșirea infracțiunii imputate, iar cauza penală în privința sa a fost intentată în urma plângerilor părții vătămate, ce poartă un caracter de răzbunare și dezacord al încheierii căsătoriei fiului ultimei cu inculpata Boico D., și locuirea lor în același apartament cu ea.

Analizând criticile invocate de către inculpata, Boico O., prin prisma incidenței temeiului de casare invocat, instanța de recurs menționează că acestea, de fapt, au constituit obiect de studiu în instanțele de fond și asupra cărora în decizia adoptată, instanța de apel s-a expus argumentat și nu se constată împrejurări ce ar înlătura concluziile despre vinovăția ultimei în comiterea acțiunilor infracționale imputate și îndreptate împotriva părții vătămate Boico I.

Verificând lucrările dosarului, Colegiul reține că, instanța de apel examinând apelurile declarate în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar și după cum rezultă din cererile părții vătămate adresate organelor de poliție la data de 09.11.2015 și 13.11.2015, aceasta a indicat, că anume fiul său și soția acestuia Boico O. în urma unei certii au bătut-o cauzându-i leziuni corporale și suferințe fizice și psihice (f.d. 3, 5). Totodată, potrivit concluziilor rapoartelor de constatare medico-legală nr. 900 din 09.11.2015 și expertiză medico-legală nr. 481 D din 23.11.2015 (f.d. 15, 17) la examinarea părții vătămate, Boico I., s-au depistat vătămări corporale, ce se califică ca neînsemnate și puteau apărea în timpul circumstanțelor indicate. La fel, în concluzia psihologului nr. 20 din 18.11.2015 (f.d. 21) este menționat, că în rezultatul acțiunilor violente ale rudelor din familie, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe psihologice și prejudicii morale. Din declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale la data de 20.11.2015 (f.d. 24-25), unde ultima a fost preîntâmpinată pentru darea declarațiilor mincinoase, fapt pentru care a și semnat, acestea fiind date

citirii și în ședințele de judecată, Boico I., a relatat amănunțit despre evenimentele din 08.11.2015, menționând că în urma unui conflict apărut a fost insultată și lovită de către fiul său, Boico D., cu un umerăș din lemn, iar soția ultimului, Boico O., la fel a înjurat-o și i-a aplicat câteva lovituri în regiunea capului, împingând-o pe canapea, rupându-i și hainele.

În opinia Colegiului penal lărgit, cumulul de probe administrate la caz și cercetate de instanțele de fond întemeiat au permis de a conchide despre vinovăția inculpatei Boico O., în urma analizei coroborate a acestora.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează, că indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care în bună parte este invocată de recurentă, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așadar, Colegiul penal lărgit conchide, că instanțele de fond au reținut corect starea de fapt, vinovăția și încadrarea juridică a faptelor comise de către Boico O. și a dispus întemeiat condamnarea ultimei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs relevă, că conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația condamnaților.

Colegiul penal lărgit, consideră că în prezenta speță este incident temeiul pentru recurs stipulat la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – *a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

Subsidiar la cele consemnate supra, Colegiul constată ca fiind racordabile speței date, prevederile art. 426 Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă, dacă s-a decis admisibilitatea recursului.

Așadar, în prezenta cauză penală supusă judecării, se reține că a fost condamnat și Boico Denis, care nu a contestat hotărârile judecătorești adoptate la caz, dar ținând cont de faptul că temeiul de casare prevăzut la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală se răsfrânge și asupra acestuia, Colegiul penal conchide că prin extindere decizia recurată urmează a fi casată parțial și în privința acestuia.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În sensul vizat se constată că inculpații, Boico D. și Boico O., au fost corect condamnați de instanțele de fond în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în redacția legii de până la 16.09.2016, recursul ordinar fiind în acest aspect neîntemeiat, deoarece hotărârile atacate cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, fiind bazate pe probe concludente, apreciate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și care dovedesc vinovăția inculpaților.

Însă, conform Legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare de la 16.09.2016, din art. 201¹ alin. (1) Cod penal au fost excluse calificativele *manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral*, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspundere contravențională, în temeiul art. 78¹ Cod contravențional.

Prin urmare, legea penală nouă, apărută după ce hotărârile menționate au devenit definitive, este mai favorabilă pentru inculpații, Boico D. și Boico O., deoarece le ameliorează situația.

Potrivit art. 391 alin. (2), 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional.

Totodată, conform art. 10¹ alin. (6) Cod penal, dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenție, sancțiunea contravențională nu se mai aplică, indiferent de categoria și mărimea sancțiunii prevăzute.

În asemenea circumstanțe, procesul penal urmează a fi încetat, pe motiv că fapta inculpaților constituie o contravenție.

Respectiv, inculpații nu pot fi sancționați contravențional, deoarece a expirat termenul de prescripție a tragerii acestora la răspundere contravențională conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional (în redacția legii de până la 01.08.2016).

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de a admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Generalizând cele expuse, se impune soluția de admitere a recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței, în partea condamnării în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

9. În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod penal, art. 3 alin. (2), 30 alin. (1) - (3) Cod contravențional, art. 332 alin. (2), 391 alin. (2), 424 alin. (2), 426, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpată, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016 și sentința Judecătorei Bălți din 26 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Boico Olga Iuri, prin extindere și în privința lui Boico Denis Leonid, în partea condamnării în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre prin care se încetează procesul penal în privința acestora, pe motiv că fapta lor constituie o contravenție prevăzută la art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătura cu expirarea termenului de prescripție.

În rest, hotărârile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 23 decembrie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion